

1893-11-09

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 8

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10733>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΝΕΟΝ ΕΘΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής και εκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΣΠΟΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Καταχωρίζονται κατ' αποκοπήν.

Άρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ
Νέου Ἐθνικοῦ καταχωρίζονται δωρεάν.
Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώ-
μας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΛΗΡΟΤΕ
Ἐτήσια ἐν Κύπρῳ Σελίνια 8
Ἐν τῷ ἔξωτῳ 10
Πᾶσα αἴτησις δέον νὰ γίνηται πρὸς τὸν
ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀποδείξις πληρω-
μῆς δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

ΠΕΡΙ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

Ἐν Κύπρῳ, δυστυχῶς, οὐδὲν ὑπάρχει ἐκ τῶν φιλανθρωπικῶν ἐκείνων ἰδρυμάτων, ἅτινα βλέπομεν ἐν πολλαῖς χριστιανικαῖς κοινότησιν, ἀπύγασμα τῶν εὐαγγελικῶν ἀρχῶν. Δὲν θέλομεν νὰ χαρακτηρίσωμεν τὸν κυπριακὸν λαὸν ὡς ἀνελεήμονα ἢ ἀνοικτίρμονα πρὸς τὰ πλάσματα τὰ ἐσειρημένα δυνάμεων πρὸς ἀτομικὴν τῶν συντήρησιν, ἀλλ' ἀπλῶς νὰ εἰπωμεν ὅτι ὁ τρόπος μεθ' οὗ παρέχει αὐτοῖς τὴν ὑλικὴν του βοήθειαν, παραβαλλόμενος πρὸς τὰς μεθόδους, ἃς ἐπένοησαν οἱ ἀνθρώποι τῶν ἀνεπτυγμένων χωρῶν ἀποδεικνύεται ἥμισυ εὐεργετικὸς. Ἐν τῷ πεπολιτισμένῳ κόσμῳ ὑπάρχουσι τὰ λεγόμενα φιλανθρωπικὰ καταστήματα, ὅσον πτωχοκομεῖα, τυρλοκομεία, βρεφοκομεία κλπ. κλπ., ἐν οἷς πᾶν πλάσμα, ὅπερ ὑπέπεσεν ὑπὸ τὴν δυσμενείαν τῆς τύχης ἀνακουρίζεται ἐκ τῶν ἀρορήτων κακουχιῶν. Ἀλλ' ἡ Κύπρος δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ τοιαῦτα, καὶ ἀν παραδεχθῶμεν ὡς ὀρθὴν τὴν ἀρχὴν ὅτι αἱ πράξεις ἐκάστου ἀνθρώπου εἶνε τὸ χάτοπτρον τῆς ψυχῆς αὐτοῦ μετὰ δυσθυμίας, βεβαιῶς. Ἡ ἔδωκεν ὅτι θὰ χαρακτηρισθῶμεν ἥμισυ κολακευτικῶς.

Ἐπειδὴ πάντες οἱ ὁπωσούν δυνάμενοι νὰ κερδίζωμεν ἀγέτως τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ἔχομεν ἀπαραίτητον καθήκον νὰ μὴ μὲνωμε ἀπαθείς πρὸ τῶν ταλαιπωριῶν τῶν ἀδυνάτων ὁμοίων μας, ἀλλὰ πᾶση δυνάμει νὰ συμβάλλωμεν εἰς τὸν σκοπὸν τῆς ἀνέσεως αὐτῶν, διὰ τοῦτο δέον νὰ σκεφθῶμεν ἐνδιαφερόντως περὶ ἰδρύσεως φιλανθρωπικῶν καταστημάτων συντηρουμένων δι' ἰδιωτικῶν συνδρομῶν, παρεχομένης ἅμα τῆς ἀναγκαίας βοήθειας ἐκ μεραῦς τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις καλὸς φιλόφρωνος καὶ χριστιανικῆ, ὡς φημίεσθαι, ἔχομεν δι' ἐλπίδος, ὅτι δὲν θέλει κατατάξῃ καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο εἰς τὴν σειράν ἐκείνων, περὶ ὧν οὐδὲ κἄν θεωρεῖ καλὸν νὰ σκέπτηται. Ὅσοιαν

κακὴν ἐντύπωσιν δύναται νὰ προξενήσῃ εἰς τινὰ ξένον ἢ νῦν ἐν τῷ τόπῳ ἐπικρατοῦσα κατάσταση, πᾶς τις δύναται νὰ τὸ φαντασθῇ. Σχεδὸν καθ' ἐκάστην, ἰδίᾳ δὲ ἀνά πᾶν σάββατον, αἱ ἀγυαὶ τῶν πόλεων τῆς Κύπρου πλημμυροῦσιν ἐπαιτῶν προκαλούντων τὸν οἶκτον καὶ τῆς μάλλον ἐσκληρωμένης καρδίας. Δὲν ἐπρεπεῖν ἀρᾶ γε ἀπὸ πολλοῦ νὰ προνοήσωμεν ὑπὲρ τῆς ἀνακουρίσεως τῶν πλάσμάτων τούτων, ἀφοῦ μάλιστα σχεδὸν ἅπας ὁ ἐγχώριος τύπος ἐπανειλημμένως ἤγειρε φωνὴν ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ τούτου σκοποῦ; Καθῆκον παντὸς φιλανθρώπου εἶνε νὰ μὴ κήδηται μόνον τῆς εὐζωίας αὐτοῦ, ἀλλὰ νὰ συντρέχῃ καὶ εἰς τὰς δυστυχίας τῶν ὁμοίων του. Τοῦτο ἐπιτάττει ἡμῖν ἡ φωνὴ τῆς συνειδήσεως, καὶ φρονούμεν ὅτι πρέπει ἀνεὶ ἀναβολῆς νὰ ἐπιδιώξωμεν τὸν ἱερὸν τοῦτον σκοπὸν, δι' ἡμελημένως προσενεχθέντες, ἐθεωρήσαμεν ἄχρι τοῦδε ὡς ἄσχετον πρὸς τὰ τοῦ χριστιανικοῦ καθήκοντα.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Κύριε Συντάκτη τοῦ «Νέου Ἐθνικοῦ». Ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τοῦ παρελθόντος φύλλου τῆς ὑμετέρας ἐφημερίδος περιγράφοντες τὴν κατάστασιν τῶν κυπριακῶν προϊόντων καὶ τοῦ ἐμπορίου τῆς νήσου ἐλέγετε οὐ ἄλλοις ὅτι «εἰς βελτίωσιν τῆς ἐνεστώσης δυσαρέστου κατάστασεως θεωρεῖται συντελεστικὸν καὶ ἡ ἀντικατάστασις τοῦ νῦν ἐν χρῆσει σπόρου δι' ἄλλου ἀρίστης ποιότητος, ὃν δίκαιον νὰ παράσῃ ἡ Κυβέρνησις τοῖς γεωργοῖς ἀνεὶ κέρδους».

Τοιοῦτο μέτρον λαμβάνομενον ὑπὸ πατρικῆς κυβερνήσεως ἤθελεν ἐπιφέρει ἀναμφιβόλως σωτήρια ἀποτελέσματα, ἀλλὰ τὸ παρελθὸν τῆς κυπριακῆς κυβερνήσεως δὲν πείθει, δυστυχῶς, ἡμᾶς ὅτι αὕτη φροντίζει ἐλλιπρῶς ὑπὲρ τῆς γεωργικῆς τάξεως τοῦ τόπου. Ὅτε ἄλλοτε ἐδάνεισε σπόρον εἰς τινὰς γεωργοὺς ἔδωκεν αὐτὸν ὑπὸ τὸν ἔρον νὰ τῇ ἐπιστραφῇ ὁ διπλάσιος. Καὶ λίαν εὐλόγως ἠγέρθησαν τότε παράπονα ἐν τῇ βουλῇ ὑπὸ τῶν φιλοπατριδῶν

τοῦ λαοῦ ἐκπροσώπων, ἡ δὲ Κυβέρνησις δικαιολογούσα τὴν πράξιν τῆς εἶπεν ὅτι κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς αὐτῆς ἡ ἀξία ἐνὸς κοιλιοῦ σίτου, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐδάνειζεν αὐτὸν θὰ ἦτο ἴση πρὸς τὴν ἀξίαν δύο κοιλῶν τοῦ συγκομισθησομένου κατὰ τὸ θέρος προιόντος. Φρονῶ ὅτι Κυβέρνησις πατρικὴ οὐδέποτε θὰ ἔκαμνε τοιοῦτούς ὑπολογισμοὺς, ἐπὶ προδήλῳ ζημίᾳ τῶν αὐτῶν γεωργῶν. Ὡς βλέπετε, ὁσάκις ἐπικαλεσθῶμεν τὴν βοήθειαν αὐτῆς προτείνει ἡμῖν ὄρους ἀύστηρους, ὥστε μικρὸν κατὰ μικρὸν θέλει ἐπέλθῃ ἐποχῇ, καθ' ἣν δὲν θὰ ὑπάρχῃ φόβος νὰ ἐνοχλῶμεν αὐτήν.

Ἐὰν ἡ κυβερνήσις παρείχεν ἐξ ἐλλειπρῶν διαθέσεων τῇ γεωργίᾳ τὴν προστασίαν καὶ ἀρωγὴν αὐτῆς, ὁ τόπος ἐντὸς μικροῦ διαστήματος θὰ προήγετο εἰς βαθμὸν λίαν ἐπιζήλον. Ὁ ἔμπειρος ἱστοριογράφος τῆς Κύπρου κόμης δὲ Μᾶς Λατρή ἐν ἐπιστολῇ αὐτοῦ πρὸς τὸν φιλοκύριον κ. Κάρολον Λάγκοκ ἀποφαίνεται ὅτι «ἡ Κύπρος δὲν δύναται ν' ἀγαθῶν ἐκ τῶν συμφορῶν τῆς τουρκικῆς βαρβαρότητος εἰμὴ διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῶν γεωργικῶν πόρων τῆς καὶ οἱ πόροι αὗτοι εἶνε λαμπροί. Δότε ὑδωρ τῇ Κύπρῳ καὶ οἱ ἀγροὶ αὐτῆς θὰ σᾶς ἀναδώσωσι πεταμοὺς χρυσοῦ διὰ τῶν θαυμασιῶν αὐτῶν συγχομιδῶν σίτου, βᾶμβακος, ἐλαίου, μετὰξῆς καὶ οἴνων ἀπαραμίλων».

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΚ ΓΑΛΛΙΑΣ (ΗΜΕΤΕΡΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ.)

ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΤΗΣ ΤΟΥΛΩΝΟΣ ΑΙΕ, 19 Ὀκτωβρίου 93.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἐ-ομάζομαι νὰ σᾶς περιγράψω τὴν ἐπίσημον τελετὴν, ἥτις ἐγένετο ἐν Τουλῶνι, αἱ φωναὶ, αἱ ζητωκραυγαὶ καὶ ὁ θόρυβος τῆς πόλεως ταύτης ἀντηχοῦσιν εἰσέτι εἰς τὰ ὦτά μου. Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπισήμως ἐγνώσθη ὅτι Ρωσικὸς στόλος διευθύνεται πρὸς τὰς Γαλλικὰς ἀκτᾶς, ἅπασα ἡ Γαλλία ἀνεσκήρτησεν ἐκ χαρᾶς καὶ διαταγαὶ ἀμέσως ἐδόθησαν ἵνα ὁ στό-

λος τύχη ὅσον οἶόν τε μεγαλοπρεποῦς ὑποδοχῆς.

Ἡ Τουλῶν, ὁ πρῶτος πολεμικὸς ναύσταθμος τῆς Γαλλίας, ἠτύχησε νὰ ξενίσῃ πρῶτῃ τοὺς φίλους Ρώσους, ἐπίσημον δὲ πρόγραμμα ἐξεδόθη ὀρίζον τὰ τῆς ἐσπέρτης. Πολὺ δύσκολον εἶνε νὰ σχηματίσῃ τις πλήρη ἰδέαν τῆς κινήσεως, ἥτις ἐδρασίλευεν ἐν Τουλῶνι, κατὰ τὴν ὀρθοθεῖσαν ἡμέραν τῆς ἀφίξεως τοῦ Ρωσικοῦ στόλου. Ἐν ταῖς ὁδοῖς, πλατείαις, προκομιαὶ καὶ ἐν γένει ἀπανταχοῦ τῆς πόλεως, μεγαλοπρεπῶς ἐστολισμένης διὰ Ρωσικῶν καὶ Γαλλικῶν χρωμάτων, δυσκόλως ἠδύνατο τις νὰ βαδίσῃ. Ἡ ἡμέρα ἐκείνη ἐξαιρετικῶς ἦτο λαμπρᾶ. Οὐρανὸς ἀνεφέλος, ἥλιος ἀκτινοβόλος καὶ καυστικός. Ἀπὸ τῆς ἐβδόμησ καὶ ἡμισείας πρωΐνης ὥρας οἱ ἐκεῖ ἀριχθέντες ξένοι ἐπιβιβάζοντο πλοίων σημαιοστολιστῶν. Οἱ μὲν περιεφέροντο περὶ τῶν Γαλλικῶν κολυσσῶν, αἱ δὲ ἀνήγοντο εἰς τὸ πέλαγος πρὸς συνάντησιν τοῦ Ρωσικοῦ στόλου. Καθ' ἐκαστὴν στιγμὴν ἀτμόπλοια πλήρη ἐπιβατῶν ἀφικνοῦντο ἐκ Μασσαλίας. Τὴν ὀγδόην ἀκριβῶς ὥραν δώδεκα Γαλλικὰ τορπιλλοβόλα ἐξῆλθον τοῦ παλαιῦ λιμένος τὴν δὲ 8 20' ἐδόθη σημεῖον πρὸς ἀναχώρησιν ὑπὸ τινος καταδρομικοῦ α' τάξεως. Τὰ δώδεκα πλοῖα ἀπέπλευσαν πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ Ρωσικοῦ στόλου, μετ' οὗ πολὺ δὲ ἐξηφανίσθησαν ἐν τῷ ὀρίζοντι νοτιοδυτικῶς. Τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἐφάνη μακρόθεν ὁ Ρωσικὸς στόλος. Τρεῖς κενονιοβολισμοὶ ἀντήχησαν πάραυτα. Ἡ στιγμὴ ἦτο ἐπίσημος. Ἡ παράταξις τῶν ἐκεῖ ναυλοχούτων Γαλλικῶν πλοίων πρὸς ὑποδοχὴν τῶν Ρωσικῶν ἦτο τι μεγαλοπρεπές. Μετ' ὀλίγον, ὁ Ρωσικὸς στόλος προπερυσόμενος ἔχων δ' ὀπισθὲν τοῦ τῆς ἐλασρῖν μοῖραν καὶ τινὰ μεγάλα ἀτμοκίνητα, ἔκαμεν ἐλιγμὸν καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν λιμένα. Ἐπὶ κεφαλῆς ἦτο τὸ θωρηκτὸν «Ἰμπεράτορ-Νικολάι-Ιος» εἶρον σημαίαν μιστάρχου τῆς μεσογείου καὶ ἀκολουθοῦμενον ὑπὸ ἑτέρων ἄσκαρων. Τὴν 12 20' ὁ ναύαρχος Ἀβελάν ἐπιβίβασθεὶς τῆς λιμβου του φερουσης τὴν ἐθνικὴν τῆς Ρωσσίας σημαίαν,

Στην θύνητο εις τὴν λιμένα, συνοδεύ-
όμενος ὑπὸ τοῦ ἐπιτελείου του καὶ τῶν
λοιπῶν κυβερνητῶν, στείνας ἠκολού-
θουν ἐντὸς ἄλλων λέμβων. Δίκα καὶ
τρὶς χανονιοβολισμοὶ ἀντήγησαν ἅ-
μα τῆ, ἐν τῷ λιμένι εἰσέδω τοῦ ναυ-
άρχου, ὅστις μετ' ὀλίγων πλησιάσας
εἰς τὴν προκυμαίαν ἀπεβίβασθη. Ἐκεῖ
ἔτυχε τὸ πρῶτον ὑποδοχῆς παρὰ τοῦ
λιμενάρχου, ἀκολούθως δὲ συνοδεύο-
μενος ὑπὸ τιμητικῆς φρουρᾶς γωρ-
φυλάκων ὠδηγήθη εἰς τὸ ναυαρχεῖον.
Ὁ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν τῆς Γαλλίας ὑ-
πουργὸς καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ ναυαρχ-
εῖου τῆς Τουλῶνος, συνοδεύόμενοι ὑ-
πὸ τοῦ ἐπιτελείου αὐτῶν ἦλθον ὅπως
ὑποδεχῶντι τὸν ναύαρχον Ἀβελάν
εἰς τὴν θύραν, ἐνῶ ἡ φρουρὰ, εἰ τυμ-
πανισταὶ καὶ σαλπικταὶ τῷ ἀπέδι-
δον τιμὰς, ἡ δὲ μουσικὴ τοῦ πληρώ-
ματος ἐπὶ τῆς ἐξόδου τῆς πλατείας
τῶν Ὀπλων, ἀνέκρουε τὸν ἔθνικόν ὕ-
μνον τῆς Ρωσσίας.

Ἡ ἐγκάρδιος αὐτῆ ὑποδοχὴ διήρ-
κεισεν ἐπὶ πολὺ. Ἀντηλλάγησαν ἐγκω-
μιώδεις λόγοι ὑπὲρ τῶν δύο φίλων ἔ-
θνῶν καὶ τῶν δύο ναυτικῶν. Κατὰ
τὴν ἔξοδον αἱ αὐταὶ τιμαὶ ἀπεδόθησαν
πρὸς τὸν Ρώσσον ναύαρχον, ἔστις μει-
διῶν, ἐπανῆλθεν ἐπὶ τῆς προκυμαίας,
ἐνθα ἐπιβιβάσθη τῆς λέμβου του δι-
ηυθύνθη πρὸς τὸ Formidables ὅπως ἐ-
πισκευθῆ τὸν ναύαρχον Boisouly. Ὁ
κυβερνήτης τοῦ ἐνεργῶς στόλου περι-
στοιχοῦμενος ὑπὸ δύο ὑποναυάρχων,
τοῦ ἐπιτελείου του καὶ ὄλων τῶν κυ-
βερνητῶν τῶν πλοίων, ὑποδέχθη τὸν
ναύαρχον Ἀβελάν πλησίον τῆς ἀνα-
βάθρας, ἐνῶ ἡ φρουρὰ παρουσίαζεν ὁ-
πλα, ἡ δὲ μουσικὴ ἀνέκρουε τὸ ἔθνι-
κόν τῆς Ρωσσίας ἐμβατήριον. Ἡ ἐ-
πισκεψὶς διήρκεισεν περὶ τὰ εἴκοσι λε-
πτὰ. Μετὰ ταῦτα ἐπισκέψατο τὸν
κυβερνήτην τοῦ ἐν ἐφεδρεία στόλου, ἐ-
πὶ τοῦ ὠρεηκτοῦ «de la Jaille», ἐπ'
αὐτὰ αὐταὶ τιμαὶ τῷ ἀπεδόθησαν, καὶ
ἐπισκεψὶν εἰς τὸ πλεῖστον του ἐνθα με-
τὰ τινὰς στιγμὰς τίσσαρες γάλλοι
ναύαρχοι ἦλθον νὰ τὸν ἐπισκευθῶσιν.
Πά τες αὐτοὶ εὐτοχον ὑποδοχῆς μεθ' ὁ-
λων τῶν τιμῶν τῶν ὀφειλομένων εἰς
τὴν ὑψηλὴν θέσιν, ἦν κατέχουσιν.

Ἦν ἡ ἕκτη ἐσπερινὴ ἀφῆ. Ἡ προ-
κυμαία, τὰ παρῶντα καὶ εἰ ἐξώσται
τῶν οἰκίων ἦταν πολὺ στενὰ ὥστε νὰ
περιλάβωσι τὸ πλῆθος ὁπερ ἤρξατο συν-
εστίζομενον ἀπὸ τῆς 2—3 μ. μ. ὅπως
παρεμεινῆ κατὰ τὴν ἀποβίβασιν τοῦ
ναυάρχου. Ἀμ' ὡς ἐράνη, ἑκατὸν χι-
λιάδες θεατῶν καθ' ὅλην τὴν προ-
κυμαίαν ἤρξαντο φωνοῦντες ἐπανεὶλ-
λημμένους «Ζήτω ἡ Ρωσσία!» φρενη-
τιώδη δὲ χειροκροτήματα συνώδευον
τὰς ζητωκραυγὰς. Ὁ ἐνθουσιασμὸς εἶνε
ἀπερίγραπτος. Ὁ ναύαρχος τοῦ Ρωσ-
σικοῦ στόλου διὰ τῆς μεγαλοπρεπείας
αὐτοῦ ἐπέστρε τὸν θαυμασμὸν ὄλου
ἐκείνου τοῦ πλῆθους, ὁπερ ἀπατῶν
εἰς τοὺς χαιρετισμούς του χειροκρο-
τεῖ ἐκ νέου καὶ ἐκραύγαζε «Ζήτω ἡ

Ρωσσία! Ζήτω ὁ Τσάρος! Ζήτω τὸ
Ρωστικὸν ναυτικόν!»
Νομίζω ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἐν τῷ κο-
σμῷ ἦδύνατο νὰ συγκινηθῆ τσοῦτον
τὴν καρδίαν τοῦ ναυάρχου Ἀβελάν
ἐκπροσωποῦντος τὸν Τσάρον καὶ τὸ
Ρωστικὸν ἔθνος, ὅσον ἡ δημοτικὴ αὐ-
τῆ ὑποδοχὴ καὶ αἱ ζητωκραυγαί, αἱ
ἐξερχόμεναι ἐκ τῶν μυθῶν τῆς καρ-
δίας ἐκάστου.

Ὁ ναύαρχος τῆς Ναυπλίου ὑπεδέ-
χθη τὸν ναύαρχον, ὃν παρουσίασε πρὸς
τὸν δημάρχον τῆς Τουλῶνος, περι-
στοιχοῦμενον ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμ-
βουλίου, καὶ λοιπῶν ἀπεσταλμένων
διαφόρων ἐπαρχιῶν. Κατὰ τὴν πα-
ρουσίασιν αἱ μουσικαὶ ἀνέκρουσαν δι-
αδοχικῶς τὸν Ρωστικὸν ὕμνον καὶ
τὴν Μασσαλιώτιδα ἐν μίσην ζητω-
κραυγῶν. Ὁ ναύαρχος Ἀβελάν προ-
δῆλως συγκινημένος, δὲν ἔπαυε σεί-
ων τὸν πῆλόν του καὶ ἐπαηλειμμένως
φω. ὦν μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν του:
«Ζήτω ἡ Γαλλία!»

Ὁ δημάρχος ὠμίλησεν ὡς ἀκο-
λούθως:
«Ναύαρχε,
Τὸ Ρωστικὸν ναυτικόν εἶτυχε ἀδελ-
φικῆς δεξιώσεως παρὰ τοῦ Γαλλικοῦ
ναυτικοῦ, ἡδῆ δὲ παρ' ὀλοκλήρου τοῦ
Γαλλικοῦ λαοῦ.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐπαρχιῶν
τῶν μάλλον ἀπομεικρυσμένων ἤλ-
θον πρὸς ὑμᾶς, διακαῶς ἐπιθυμοῦν-
τες νὰ παρεμβῶσι κατὰ τὴν ἀφίξιν
σας, ἵνα σὰς διαβιβάσωσι τὰς συμπα-
θείας τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Ρωσσί-
αν, ἡ ἐκπροσωπεῖτε τσοῦτον εὐγε-
νῶς.

Τὰ αἰρετὰ ταῦτα μέλη τῆς χώρας
μας συναθροισθέντα ἐν τῷ δημαρχεῖ-
ῳ τῆς Τουλῶνος, ἦτις πρώτη ἐν Γαλ-
λίᾳ ἔσχε τὴν ὑψηλὴν τιμὴν νὰ σὰς
χαιρετίσῃ, ἠθέλησεν νὰ δεῖξωσι κα-
λῶς εἰς τὴν Ρωσσίαν ὅτι, ἐν τῇ γῶ-
ρᾳ μας, εἶναι αἱ καρδίαι ὁμοφρονούσιν,
ὅτι ἐν αἰσθημα μὰς ἐμφυχῆ ὄλου-
αὶ ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγαὶ ὀλοκλή-
ρου τῆς Γαλλίας, ἦν μίλλετε νὰ διέλ-
θητε, θὰ σὰς ἀποβιβάσωσι πόσον βαλῆτα
εἰν' ἡ ἀγάπη τοῦ λαοῦ μας πρὸς τὸν
ὕμνῳ τῆς Τουλῶνος εἶ-
νε ἰδίᾳ εὐτοχῆς διότι πρῶτον μὲν διὰ
τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην, ἡτις θὰ ἐμπε-
δώσῃ τὴν φιλίαν τῶν δύο μεγάλων ἔ-
θνῶν, καὶ ἡτις ἀποδεικνύει τὰς σχέ-
σεις αὐτῶν. Ἡ πόλις τῆς Τουλῶνος
οὐδέποτε θὰ λησμονήσῃ τὴν τιμὴν
ἡτις τῇ ἐγένετο σήμερον.

Ναύαρχε, ἐν ὀνόματι τοῦ πλῆθους
τῆς Τουλῶνος, σοὶ εὐχομαι τὸ ὡς
εὐ παρίστης, ἐν ὀνόματι τοῦ δημοτι-
κοῦ συμβουλίου σὲ προσαγορεύω.»

Ὁ ναύαρχος σφίγγων τὰς χεῖρας
τοῦ κ. δημάρχου τῷ εἶπεν ἔποςσον
συνεκινήθη ἐκ τῆς μεγάλης ταύτης
ὑποδοχῆς, ἡτις θάρρησεν ἐποχὴν εἰς
τὰ χρονικά τῆς Ρωσσίας, καὶ ὅτι ἐν
ἡδύνατο νὰ τῷ ἐκφράσῃ κάλλιαν τὴν
εὐγνωμοσύνην του καὶ τὴν τοῦ ρωσ.

αικοῦ λαοῦ εἰμή, φωνῶν ἐκ βάθους
καρδίας. «Ζήτω ἡ Γαλλία!»

Ἀπὸ δ' ἀπέτινε φιλικούς τινὰς λό-
γους πρὸς ἕκαστον τῶν ἀπεσταλμένων
ὠδηγήθη εἰς τὸ δημαρχεῖον. Ὁ ναύ-
αρχος κατὰ τὸ μάλλον συγκινημένος
ἐκ τῆς ἀδελφικῆς δεξιώσεως, ἡτις τῷ
ἐγένετο, παρουσίασθη τρεῖς ἐπὶ τοῦ ἐ-
ξώστου τῆν πρῶτην σείων τὸν πῆλόν
του ἐκραύγαζε «Ζήτω ἡ Γαλλία» τὸ
πλήθος ἀπῆντα «οὐρα! Ζήτω ἡ Ρωσ-
σία! Τῆ, δευτέρᾳ φράσιν κρατῶν πο-
τήριον πλήρες καμπάνιου ἐκραύγαζε
«Πῆνω ὑπὲρ τῆς Γαλλίας». Τέλος τῆν
τρίτην φράσιν ὁ ναύαρχος ἐμεινεν ἐπὶ
τινας στιγμὰς ἐπὶ τοῦ ἐξώστου χαιρε-
τίζων ἐπιχαρίτως καὶ ἡ στιγμὴν
ἠτοιμάζετο νὰ πορευθῆ, πρὶσφερε διὰ
τρεμούσης φω. ἡς τὰς λέξεις ταύτας:
«Φίλοι μου, εὐχαριστῶ. Ζήτω ἡ Γαλ-
λία!» Τοὺς λόγους τούτους, φρενητι-
ωδῆς ζητωκραυγαὶ ἐπήκολούθησαν. Ὁ
ναύαρχος ἐπὶ τοῦ ἐξώστου ἐμεινεν ὡς
ἐν ἐκστάσει. Τὸ πλήθος ἐχειροκροτή-
σεν ἐκ νέου, κράζον «Ζήτω ἡ Ρωσσία!»
Ὁ ναύαρχος ἔκλινε χαιρετίζων ἀκό-
μη ἀπαξ, εἶτα ὁ ἀπετύρθη ἐν τῷ μέ-
σῳ ζητωκραυγῶν ὑπὲρ τῆς Ρωσσίας
τοῦ Τσάρου καὶ τοῦ Ρωστικοῦ ναυτι-
κοῦ. Μετὰ πολλῆς δυσκολίας, ὡς ἐκ
τοῦ συνωστισμένου πλήθους, ἐξελλῶν
τοῦ δημαρχεῖου, ἐπεβιβάσθη τῆς λέμ-
βου τοῦ ἀναχωρῶν δ' ἐκραύγαζε μετὰ
τῶν ἀξιωματικῶν του «Ζήτω ἡ Γαλ-
λία!»

Ὁ ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν ὑποδε-
χθεὶς τὸν ναύαρχον ἐν τῷ ναυαρχεῖ-
ῳ ὠμίλησεν ὡς ἑξῆς:

«Ναύαρχε,
Ἐπερηρανοῦμαι εὐχόμενός σοι ἐν
ὀνόματι τῆς Δημοκρατίας τὸ ὡς εὐ
παρίστης! αἱ γροσολογίαι 1891 καὶ
1893 ἦν μείνωσιν ἀνετίθηται, πὰ δύο-
μῆτα Κρονστάδη καὶ Τουλῶν θὰ μεί-
νωσι, διὰ παντός ἐγκραυγῆμεθα ἐν
ταῖς καρδίαις μας.»
Ὁ ναύαρχος Ἀβελάν τῷ χαιρετίσθη-
σε τὸν ὑπουργόν διὰ τὴν εὐγενῆ ὑπο-
δοχὴν καὶ τῷ εἶπεν ὅτι ἐν ὀνόματι
τῆς Ρωσσίας, τοῦ Τσάρου μας καὶ τοῦ
ναυτικοῦ, δὲν θὰ εἰξυρῶν νὰ σὰς εἶπω
τιμὰλλον εὐχαρίστησιν ἡ τὰς λέξεις ταύ-
τας «Ζήτω ἡ Γαλλία!»

Οὕτως ἔληξεν ἡ ἑσπέρη τῆς 13 Ὀ-
κτωβρίου. Ὁ Ρωστικὸς στόλος θὰ περα-
μείνη ἐν Γαλλίᾳ ἐπὶ δέκα πεθήμερον.
αἱ ἑσπέραι, ὡς ἐν ἰδιαιτέρῳ περιγραμ-
τι ἐδημοσιεύθη, θὰ διαρκέσωσι μέχρι
τῆς ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ
Ρωστικοῦ στόλου. Τὴν 16 Ὀκτωβρ. ὁ
ναύαρχος μετὰ τοῦ ἐπιτελείου τοῦ ἀε-
χώρησαν εἰς Παρίσιους ἀπερίγραπτος
ἡ γενομένη ἐν τῇ πρωτενοῦσῃ ὑποδο-
χῇ μέγας ἐνθουσιασμὸς ὑπὲρ τῶν
Ρώστων ἐπικρατεῖ καθ' ἅπασαν τὴν
Γαλλίαν, ἡδῆ δὲ θεωρεῖται βεβαία ἡ
συνμαχία τῶν δύο μεγάλων δυνάμεων.
Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας οὐδὲν ἄλλο
ἀκούει τις εἰμή τὰς λέξεις Γαλλία,
Ρωσσία, αἱ ἐγγχώρια ἐρημηρίδες καθ'

ἐκάστην ἀφίξουσιν ὀλοκλήρου, στή-
λας τὰς Γαλλο-ρωστικὰς ἑσπέραις.
Ὡς νοστόν, μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν του
εἰς Παρίσιους, ὁ ρώστος ναύαρχος θὰ
ἐπισκεψῆ πρῶτον τὴν Λυῶν, εἶτα δὲ
τὴν Μασσαλίαν. Ἐν μὲν τῇ Λυῶν ὁ
ὑπουργὸς τοῦ ἔμπορίου θὰ ἐκπρῶσω-
πέσῃ τῇν κυβερνήσιν, ἐν δὲ τῇ Μασ-
σαλίᾳ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν. Ὁ
κ. Pylral βουλευτὴς τῆς τελευταί-
ας τούτης πόλεως, ἐνεργεῖ παρὰ τῷ
πρῆσει τῆς Ρωσσίας, ὅπως ἐν τῶν
ἠγκυροβλητῶν ἐν Τουλῶνι πλοίων
στα. ἡ εἰς Μασσαλίαν τὴν ἐρισθεῖσαν
ἡμέραν διὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ρώσου
ναυάρχου. Αἱ λοιπαὶ δυνάμεις βεβαίως
μετὰ δὐτῆς θὰ εἶδον τὰς στενάς
τάτας σχέσεις Γαλλίας καὶ Ρωσσί-
ας. Ἐπολείπεται νῦν νὰ ἴδωμεν ὅποι-
ας συνεπειὰς θὰ ἐγ. ἡ ἑσπέρη αὐτῆ δεξι-
ῶς ἡ γενομένη πρὸς τοὺς Ρώσσους.
I. N. Δ.

Ο ΕΛΛΗΝ ΠΡΟΣΕΝΟΣ
ΕΝ ΔΕΜΗΣΣΩ

Μόλις τὴν μεσημβρίαν τῆς σήμερον
ἐγνώσθη ἐνταῦθα ὅτι προέχειτο νὰ ἐ-
πισκεψῆ τὴν πόλιν ἡμῶν ὁ ἐν Κύπρῳ
ἀξῶτ. πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Κ.
Πανουριᾶς καὶ ἀμα τῷ ἀκούσματι οἱ
καταικκοὶ Λεμησοῦ ἐξεδήλωσαν τὴν
ἐπιθυμίαν νὰ ὑποδεχῶσιν αὐτὸν με-
τὰ τῆς προσηκούσης τιμῆς, ἐφ' ᾧ καὶ
διόρισαν ἐπιτροπὴν, ὅπως χαιρετί-
σῃ αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου. Πολλὴ
πρὸ τοῦ κατάπλου τοῦ αὐστριακοῦ ἀ-
τμοκινήτου κόσμος πέλεις ἀνέμενεν ἐπὶ
τῆς ἀποβάθρας, ἀμα δὲ τῇ ἀγκυροβο-
λήσει αὐτοῦ λέμβος, ἐφ' ἧς ἐλυμάτι-
ξεν ἡ ἑλληνικὴ σημαία, προσήγγισε
τὸ ἀτμόπλοιον φέρουσα τὴν ἐπιτροπὴν,
ἡτις προσηγγόρευσε τὸν κ. πρόξενον ἐκ
μέρους τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος Λε-
μησοῦ διὰ τοῦ «ὡς εὐ παρίστης». Ἐπὶ
τῇ ἐξόδῳ ἐσπερινῇ ἀπεβιβά-
σθησαν ὁ Κύριος καὶ ἡ Κυρία Πανου-
ριᾶ, τὸ δὲ ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας ἀπειρον
πλήθος ἐζητωκραύγαζε φρενητιώδως
κατόπιν συνθῆματος «ὑπὲρ τοῦ ἀντι-
προσώπου τοῦ Βασιλέως μας», «ὑπὲρ
τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους» καὶ «ὑπὲρ τῆς
ἐνώσεως. Οἱ ξένοι προσφώνως συγκινη-
μένοι τῷ χαιρετίσθησαν τὸ πλῆθος, ὁπερ
ἠκολούθησεν αὐτοῦ μέχρι πῆς εἰκίας,
εἰ ἡ κατέλυσαν. Κατὰ τὴν διάβασιν
τοῦ πλῆθους ὁ ἀντιπρόσωπος Λεμη-
σοῦ — Πάρος κ. Σωκράτης Φραγκού-
δης ἔδω ἐκ τοῦ παραθύρου τῆς οἰκίας
του τὸ σύνθημα τῆς ζητωκραυγῆσεως
ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, εἰς ὃ τὸ
πλήθος βροντοφῶνως ἀπήτησεν.

Τὰ πλεῖστα ἦσαν σημαιοστόλιστα,
ὡς καὶ τὸ ἔθνος αὐτῶν, εὐτυχῶς ἡ κυ-
αὶ ὀλενας θὰ κυματιζῆ καθ' ὅλην τὴν
ἐνταῦθα διαμονὴν τοῦ λαοφιλοῦς προ-
ξένου. Οἱ ἑλληνικὸι καταικκοὶ καὶ αἱ διά-
φοροι ἀρχαὶ καὶ ἐπιτροπαὶ τῆς κοινό-
τητος θὰ ἐπισκευθῶσιν αὐτὸν τὰ προ-
ξενικὸν ζεῦχος.
Λεμησοῦς 26 Ὀκτωβρίου 1893.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Επί μίαν όλην εβδομάδα συνεδριάζον τοι κακουργοδικείον εν Λευκωσία υπό την προεδρίαν του αρχιδικαστού της νήσου κ. Α. Σμύη, κατεδικάσε με ταξύ πέντε επί πρόσωπα κατηγορηθέντων, δύο εις θάνατον, τόν Κυριακόν Χ. Μιχαήλ και Αχμέτ Ιμπράχιμ Μιναρην, τούς δ' άλλούς έλλείπει μαρτυριών απέλυσε.

Κατεδικάσεν εις εξεστὴ θάνατον τινά θύμα τον Άλη Χ. Αλεττινόν ονομαζόμενον, κατηγορηθέντα ότι ήσέλγησε παρά φύσιν επί δεσφός κόρης.

Κατεδικάσεν εις τριετή φυλάκισιν τον Κυριακόν Χ. Μιχαήλ εκ Κάτω Ζώδιας, κατηγορηθέντα επί κλοπή και εις εξεστὴ τον Μιχαήλ Γρακουμήν εκ Πεδούλας, όστις κατηγορήθη επί τρυμνισμῶ.

Άξια παντός έπαίνου τυγχάνει ή υπό την προεδρίαν του Διοικητού κ. Κίγκ αξιότιμος δημοτική Έπιτροπή Λευκωσίας, ότι προσούστα περί της ύγειας της πόλεως απέφασσε την επισκευήν του όχετου Κοπρία, όστις ένεκα των εν αυτώ ακαθαρσιών καθίστατο έστία νοσημάτων. Η έργασία αυτή τεθείσα εις μειοδοσίαν κατεκυρώθη ήδη εις εργολάβον άντι λιρών 655.

Τῆ παρελθούση κυριακή άρρίκετο εν ταύθα ο κ. Καταλάνος, καθηγητής των μαθηματικών, όστις ανεχώρησεν αύθιμερόν εις Λευκωσίαν, όπως αναλάβη τά καθήκοντά του εν τῷ αυτώ Γυμνασίῳ, εϋτώ δε διά του λίαν επεξίως γενομένου διορισμού αυτού συμπλη-

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ «Ν. ΕΘΝΟΥΣ.» Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΗΛΙΣ.

Κατά μετάρσιον εκ του Γαλλικού (ΥΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΡΟΛΕΜΟΥ.)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΝΥΚΤΙ ΚΕΦ. VII. ΠΩΣ Η ΤΥΧΗ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΕΥΝΟΙΚΗ Τῷ ΚΥΡΙῷ ΑΜΒΡΟΣΙῷ.

Ο βοήθος ούτος δέν ειχεν ήδη ρίψη τό βλέμμα επί του χητέλλογυ των δεσμοτιών και ή γένει πανάπειαν, ότι συνέθη εις τον εν τῷ έρμαριῳ του Θωμαί Σιλβα εύρεθέντα κεικλειμένον αστυνομικόν πράκτορα Έγειρας λοιπόν τό βλέμμα ότε ήκουσε την χαιρετισμόν του και άποδούς τον ιδικόν του ειπεν αυτώ φιλικώς: —Πόσον πρωί ήλαθε ιδῶ σήμερα, κύριε Άμβρόσιε!

ρούται τό προσωπικόν τωνκαθηγητών. — Η εξής αξιοσημείωτος υπόθεσις: Ήξεδικαστή ή χθές εν τῷ Έπαρχιακῷ Δικαστηρίῳ Λάρνακος: Χωρικός, τις εξ Αραδίππου κατηγορήθη ότι κατά την νύκτα της 4ης Ιουλίου, επέτιθη μεθ' έτέρου, συιτρόφου του, κατά τινος κρεμνί συγχώρου των και άπέκοψε διά των οδόντων του, τόν υς αυτού. Κατόπιν έπαρκών ένδειξεων της ένοχής των τό δικαστήριον κατεδικάσε τον μέν πρώτον, εις ένός έτους φυλάκισιν, τον δ' έτερον εις τρίμηνον, άμροτέρους δε εις τρίμηρον άποζημίωσιν, ήν άπέτιτωσι τῷ κολαθωθέντι και εις τά έξοδα της δίκης. Τό δικαστήριον περιπλέον έχαρκτήρησε, λίαν δικαίως, την πράξιν θηριώδη.

Ευχαριστως μανθάνομεν, ότι νέα Λίσχη συνίστη εν Λεμησῶ, υπό την έπωνυμίαν «Τό κέντρον των φιλελευθέρων.» Ευχόμεθα υπέρ της προόδου της.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ.

Παρισινόν οικονομολογικόν φύλλον γράφει τῆ παρελθούση εβδομάδι τά εξής σχετικώς προς τά έλληνικά χρεώγραφα: «Λέγεται ότι προοιωνίζεται άπό του νῦν ή βελτίωσις των έλληνικών αξιών. Οι παρισινοί οικονομολόγοι συνεφώνησαν, ως λέγουσι, μετά της έλληνικής κυβερνήσεως επί τινων σημείων, σχετιζομένων προς τον αναδιοργανισμόν του επικρατούντος οικονομολογικού ζητήματος και προς γενι-

τοπρίδοτον εκτήτατο θάρρος. —Βεβαίως, προσέθηκεν ή επί του θυσίνου κηθισαίτος, όστις φύσει ήρθεκετο να φιλοφή, έβελαιώθητε ότι πάντες οι έντομοι κύριε, εις ή άστυνομία ενεπιστεθῆ εις τον εξάδειρόν μου Στέφανον εις εν πληρεί τάξει και έρχεσθε. . . —Ναι, ναι, ειπε διακόφας αυτόν, έχκα τα ήν εκθερίμου και τῶρα χωρίς να χάτω ούδε λεπτόν πρέπει να υπάγω εις του Πρωτοδικαστού τῶ. εγκληματιών, ίνα τῷ αναγγείλω ότι δεσμώντες τις κρύπτει τό ληθές αυτού όνομα, τό όποιον όμως κάλλιστα γνωρίζω και επί του όποιου έχω σπουδαίας πληροφορίας ν' ανακοινώσω. —Πολύ καλῶ, πολύ καλῶ, σῆς παρακαλῶ να με άκολουθήσῃτε όπως σῆς άνοιξω παρευθές την θύραν. «Και μή ζητῶ καλύτερον τούτου;» ειπε καθ' έαυτόν ο Άμβρόσιος. Η κλεις περιεστράφη έντός του κλειθρου, ή θύρα ήνοιχθη και ο σερματοπρόδοτος, άφου έχαιρετίσε φιλικώτατα τον άνέλπιστον, αυτόν έλευθερωτήν, εύρέθη εν τῆ όδῳ, καλυπτομένη κατ' έκείνην τῆ ώραν υπό πυκνῆς βμίγλης, ήτις δέν επέτρεπε να διακρίνη τις και τά πλησιέστερα αυτώ άντικείμενα. «Άναμειβόμενος, ειπε μετ' ανεκράσσετου χαράς ο σερματοπρόδοτος, ο ούρανός και ή γῆ συντελοῦσιν εις την έμήν σφωτῆσιν.» II. Έκωφεληθείς ο ήρωις μετε του ζόφου της

κην βελτίωσιν των έλληνικών οικονομικών. Λέγεται δ' επείσης ότι εκ τῆ συμφωνία ταύτη μέρος έλαβον και οι εν Λονδίνω οικονομικοί κύριοι.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ.

Πιστώσις 50 εκ τριμμυρίων θα ζήτηθη παρά του κινουβουλίον δια την ναυπήγησιν και τον όπλισμόν θωρηκτών.

Λέγεται ότι οι γερμανοί τραπέζιται, παρών εξητήθη δάνειον εν Ιταλία, άπεφάνθησαν ότι πρέπει να τεθῶσι τά Ιταλικά οικονομικά υπό έπιβλεψιν. Η είδησις αύτη παρήγαγε ζωηράν συγκίνησιν, ήναγκάσθη δε και ή δημοσιεύσασα αύτην έφημερίς να την διαψεύση.

Κατά τάς βυζαντινάς έφημερίδας δι' έγκυκλίον της τουρκικής κυβερνήσεως γνωστοποιείται ότι του λοιπού παρέχεται εις τούς ληστὰς άμνηστία μετά προηγουμένην γνωμοδότησιν της Πύλης και έπομένως αίρεται τό μέγρι τούδε σύστημα, καθ ό οι λησταί ήμνηστεύοντο διά χρηματικής έγγυήσεως.

Πρίν ή λήξη ο αιών ούτος θα περατωθη κατά πάσαν πιθανότητα, ο μέγας σιδηρόδρομος της Ρωσσίας, δι' ούτό κράτος των Τσάρων θα συνδεθη προς τον ειρηναιόν ωκεανόν. Ο σιδηρόδρομος ούτος θα έχη εν έλω έκτασιν 7,588 χιλιομέτρων, έναρξίς δε του κολοσσαίου έργου έγένετο εκ των δύο άκρων. Πρώ τινων ήμερών εισήλθον εις τον πεταμόν Γενήσεύ τά άτμόπλοια δι' ών θα μεταφέρηται τό υλικόν, ή εύκολία δε της μεταφοράς θα επισπεύση την κατασκευήν.

Ο Τσάρος έτηλεγράφησε προς τον κ. Καρνῶ όπως εκφράση αυτώ την

ήμέρας άρρίκετῶ έσπευσμένως εις την όδόν των Άρκάτων, όπου εύρίσκετο τό οικημά του. Εισελθόν άντιέθηκε ταχέως εν τῷ ζωστήρι αυτού ποτόν τι άρεκέτῶ στρογγύλον, ύπόλοιπον των αισχρών αυτού οικονομικών, έκαμε δέμα τι ναυτικού ήματισμού έπιμελῶς τοποθετημένου μετά πολλών άλλων έντός έρμαριου τινός, όπερ άνόμαζεν σεμάριον του μεταμυρίσεων, ο βοηθούμενος δε υπό μακράς ράδδου έπέπηξεν αυτό έντός της καπνοδόχης. Κατόπιν θέλωμεν έδῆ προς τινα σκοπόν. Περιεβλήθη ένδύματα κληρικέου, έπωφελούμενος δε της επικρατούσης είσετι δημυγλώδους καταστάσεως της άτυμοσφαιρας, εξήλθε τῆς Λισθῶνος χωρίς να επισύρη εύδένος την προσοχήν. Ένωσε ότι δέν ήδύνκτο να διακριφή πλέον εν Πορτογαλλία, διό και έλαθεν άνιου διαταγμού την εις την Λερίδα άγουσαν, πόλιν της Ισπανίας, γειτνιάζουσαν προς τά πορτογαλλικά σύνορα.

—Αναμειβόμενος έλεγε καθ' έαυτόν, έσπευσμένως θήμασιν οδούων, τό μέσον της υπερασπίσεως, όπερ έφείρον έφαινετο τούτοτο λυσιτελέε, ώστε θέτων αυτό εις ενεργείαν ήθελον άπατήση την δικαιοσύνην. Έν τούτοις έχων πάντα ύπ' όψιν έπειδή ο λόγος εινε περί άγχόνης τό καλύτερον εινε να παρενθίσω μετ' αὔ έμού και του δικαστού άστραλῶ, τινα άπόστασιν. Έπειτα δε, προσέθηκεν, έπιθῶμεν να στείλω κάθε άλλο πράγμα παρά την άπλην μου άράν εις τον κακούργον Θωμαί Σιλβαν. Όσαν δε διά τον Πέτρον Σάγγ, άς τον πέρ' ή φργή δέν θῶ τῆ

βαθειάν του συγκλήτου και όλην την εύγνωμοσύνην του επί τῆ λαμπράς ύποδοχῆ, ήν έκαμεν ή Γαλλία εις τον ρωσσικόν στόλον, λέγων, ότι αι νέαι αύται άποδείξεις της ζωηράς συμπαθείας προσθέτουσιν ένα δεσμόν εις έκείνους, όστινες συνδέουσιν ήδη τάς δύο γλώσσας και θα χρησιμεύσωσιν εις στηρίξιν της ειρήνης.

Περί της πληθῆος των δώρων, άτινα προσηνήχθησαν εις τον ναύαρχον Άβελάν, δύναται τις να σχηματίση ιδέαν μανθάνων ότι εκ Παρισίων έπέμψθησαν κατ' εύθειαν εις Κρόνοντατ εξήκοντα κιβώτια, έτερα δε έκάτον κιβώτια. Επεβιβάσθησαν επί της ναυαρχίδας. Φυσικῶ τῷ λόγῳ, τούαύτη δεξίωσις έτεποίησεν εν Ρωσσία εύαρεστοτάτην έντύπωσιν, δημοτικά δ' άρχαι και άλλα σωματεία έπεμψαν συγχρητηρία τηλεγραφήματα. Ο πρόεδρος της εν Παρισίοις στρατιωτικής Λίσχης έλαβε τό εξής τηλεγράφημα: «Τό σύνταγμα των επικλήτων της ρωσσικής φρουράς πανηγυρίζον την επέτειον της εν Γόρνι Δούβνιακ μάχης, χαίρει επί της αδελφότητι προς τον ένδοξον γαλλικόν στρατόν και άναφωνεί: Ζήτω ή Γαλλία, ζήτω ο γαλλικός στρατός!» Όταν έβλαστήσαν άνα μέσον των λαών τούαύτα αισθήματα διπλωματικά διαπράγματεύσεις εινε περιτταί και άπό τούδε ή διπλή συμμαχία ύφίσταται έσον και ή τριπλή στερεά.

Ο Τσάρος, καταλείπων τό φρένδεσβουργ ειπε προς τον Δανόν διαδόχον: «Εφ' όσον ο Θεός σκέπη τῆς ζωῆν των γονέων σου θα έρχώμεθα κατ' έτος εις Φρένδισβουργ, έυθα διήλομεν τάς τερπνοτέρας του θιου ήμων ήμέρας.»

Ο Γκουιῶ ο έπιτρανής γάλλος μουσουργός, ο δαιμόνιος συνθέτης του Φιάουστ, απέβίωσεν εν Παρισίοις.

ΜΕΓΑΣΤΟΥ ΠΟΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΧΕΙΛΕΩΝ.

Κατά μήκος του μεγάρου του ίππίτου Μανδοτῶ έστεινετο στενή όδός, έφ' ής υπήρχε μικρά τις θύρα άνοιγούσα και τον κήπον. Δι' αυτής εισήρχοντο και εξήρχοντο οι ύπό την ύπηρεσίαν αυτού διατελοῦντες. Ολίγα τινα δήματα μακράν της θύρας παρά την έίτραν της όδου πλευράν ήγειρόντο δύο τοίχου, όστινες υπεβάσταζον οίκτρον τι σκηνώμα. Οι τοίχοι ούτοι προσετεινοντο τούτοτον επί της όδου, ώστε έλαμβάνον τό τέταρτον του πλάτους αυτής και έσχηματίον είδός τι κοιλώματος, όπερ ήτο άρκετά βαθύ, ώστε να δύναται άνθρωπος να κρυφθῆ εν αυτώ και να διαλάβῃ εν τῷ σκότει τῆν προσοχήν των δεσποτιών, πολύ σπανίων άλλως τε εις τό μέρος τούτο μετά τάς θυράς του ήλιου.

Ητο ή νύξ της δεκάτης Σεπτεμβρίου 1703. Άνθρωπό τις μετά προσολάξείως κεικλυμένος διά μέλανος μανδούου κρύπτουτος τό κάτω ήμισυ μέρος του προσώπου αυτού έφαινετο παρμυνοῦων εις τό ύπεδειχθέν μέρος. Άφου έρριψε δεξιά και άριστερά έκαστικόν βήμα και άνέστρεψεν άπασαν την όδόν εισέδυσεν εις έκείνην των Άρκάτων ότε και εύρέθη άπέκρυπτε περιπάλου.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Παρίσι 26. — Ο ναύαρχος Άρ- λάν και οι ρώσοι αξιωματικοί έγι- νοντο δεκτοί εν Λυώνι μετά του αύ- του ούου και εν Παρισίους ένθουσια- σμευ.

Παρίσι 27. — Ο Τσάριβιτς έξι- φρασει εν συνεντεύξει την ζωηράν φι- λίαν του προς την Γαλλίαν.

Τουλών 27. — Ο πρόεδρος της Δη- μοκρατίας Καρνώ έπεθεώρησε τζ ρωσ- σικά πλοία, κατόπιν δ' έπεσκήφη δύο εξ αυτών και παρέστη εις την καθέλ- κυσιν νέου γαλλικού θωρηκτού, χαι- ρετιζόμενος υπό ένθουσιωδών ζητω- κραυγών.

Τουλών 28. — Κατά το χέος την έπείραν παρατεθέν γεύμα ο Καρνώ έρερε πρόποσιν υπέρ της φιλίας των δύο έθνών και δι' αυτής υπέρ της ει- ρήνης του κόσμου. Ο ναύαρχος Ά- βελάν προέπιεν υπέρ της Γαλλίας της εύγενούς φίλης της Ρωσίας. Ο Καρνώ άνεχώρησε την πρωίαν. Οι Ρώσοι αξιωματικοί έχαιρέτισαν αυ- τόν εν τω σταθμώ του σιδηροδρόμου.

Βιέννη 28. — Ο Νέος Έλεύτερος Τύπος λέγει ότι καθίσταται βέβαιον, ότι συνεννόησις μεταξύ Γαλλίας και Ρωσίας έρχεται εις αντιμετώπισιν της τριπλής συμμαχίας.

Παρίσι 29. — Ο κύριος Καρνώ άπηλθεν εκ Τουλών.

Λονδίνον 1. — Παρισίαι τινες έφη- μερίδες διέδωκαν την είδησιν ότι αι με- ταξύ Άγγλίας και Ισπανίας σχέσεις περιεπλάκησαν. Άλλά το «Πρακτορεί- ον Ρέουτερ» έλαβεν έντολήν να δη- λώση ότι αι σχέσεις αύται διατελου- σιν εν άριστῳ σημείῳ.

— Τις εις ήρώητε κατά την συνθήκην έάρ- χητε.

— Πλησιάζετε, κύριε αστυνομικέ υπάλληλε, άκήνησιν δ άγνωστος και άκούσατε.

— Ο αστυνομικέ έστινε τὸ εὖ.

— Είμι δ των έγκληματιῶν Πρωτοδικαστής.

— Α! έξοχότατε, έπαισε να είπη άπεκαλυ- πτόμενος δ γνωστός ήδη ήμιν Πέτρος Σάγα. Συγγνώμη.

— Ηλλά καλά! καὶ καλά! τίπιν δ έτερος.

— Ολίγοι τινες προσαγορεύουσι και περισσότερον διαματικόν άλλοτε. Όταν καλύπτομαι διὰ του μαντιῶν μου κρίπει να με άναγνωρίζετε. Ά- κούσατε! Έχετε τὰς δόξιας σας. Άκολουθή- σατε αύτάς μετ' άκριβείας. Θά άνταχληθώμεν αύτιον περι του κοριῶν Άμβροσίου. Δίν είνε και μακρίν. Ας προσπαθήσωμεν μόνον να μη άποτόχωμεν εις την σύλληψιν του Θωμά Σιλ- δα, ώς χθε: εις ήμεις τούτο συνίδη ότι άτελά- θετε εκ νέου την εις τον φεγγίτην θέσιν σας. Ούτω τρεῖς άνθρωποι άς φυλάξωσιν εις τὸ κά- τω μέρος της εδδῶ και τρεῖς εις τὸ άνω εις τρέπον ώστε να άποτελεσθῶσι δύο ζώντα δια- φράγματα. Άλλ' αὐτὰ δέον να εἶναι άνοικτά και κερκωμένα εις τοὺς τοίχους και να κλει- ρθῶσι μόνον καθ' ήν στιγμήν ήθελεν είρδῶση εις την δδον ο κακούργος είτε εξ έκείνης των Άρκάσων είτε εκ της πλατείας του Ρέουτερ.

Εἶτε σφας ὀλίγα βήματα εν Πέτρον Σί- γαν έδωκέν αὐτῷ ιδιαιτέρως και άλλην τιτὰ καταγγέλλ. Άλλ' ενῶ εἶπὸ τὰς δόξιας κρύπτει,

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ

Τὴν διώρυγαν του Σουίτ διήλθον κατὰ τὸ παρελθόν έτος 3559 πλοία, εκ των βραίων 2581 ήσαν άγγλικά, γερμανικά 292, γαλλικά 174, τὰ δε λοιπὰ 512 άνήκον εις λοιπὰ έθνη. — Αι κοινὰ γάλλικαι, μολοντι αύξίνουσιν εις μέγεθος 80 και 90 ποδών, έχουν τόνον μικρόν λάρυγγα, — ώστε δυσκόλως δύνανται να καταπίωσιν άντικείμενον, μεγαλύτερον με- γέθος μίξ γαλλίαι, ενῶ τὸ γένος των φα- λαινών, αἰτίνας ονομάζονται Spermaceti έχει μέγεθος στόματος και λάρυγγος ίκανῶ να κα- ταπίωσιν εύκόλως δλόκληρον άνθρωπον. Αὐται ίσως να καταπίωσιν τον Ίωvάν, της Παλαιῆς Γραφῆς.

— Εἶνε κόμμι. Αεμβάνοντες υπ' ὄψιν την έ- ζαγωγήν, ήτις γίνεται εκ Μασσαλίας, άνθρω- πίνων τριῶν της κέραλης, υπολογίζομεν, ότι 2,000,000 γυναικῶν κατ' έτος κάμνον χρῆσιν αὐτῶν. Επειδή είνε αδύνατον να φ υ τ ρ ὴ σ η τὴν ποσότης γυναικῶν τριῶν, τὰ κακὰ στόματα λέγουσιν ότι προέρχονται και από κε- φαλάς νιχρών, άς τὸ μάθουν αι κυριαί.

— Ο Θεός είνε πρό παντός δικαίος. Τιμωρεῖ μόνον τοὺς άξιους τιμωρίας.

— Τὸ αγαθόν και τὸ πονηρὸν θερίζει πάντοτε τοὺς ίδίους εκάτερον καρπούς.

— Η φύσις γεννᾷ τὸ πνεῦμα, οὐ δέ ποτε τὸ πνεῦμα την φύσιν.

— Υπάρχουν άνοήσιαι καλῶς κεκαλυμμέναι, ὅπως υπάρχουν άνόητοι καλῶς ενδεδυμένοι.

— Ο δία της σιωπῆς φόρος εκφραστικώτατος.

— Ο άνθρωπος μεταβάλλει εύχερῶς γνώμην, όταν άπαιτῆ τουτὸ τὸ καθήκον.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΓΑΙΑΝΘΡΑΚΕΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

έχομίσθησαν έσχάτως ένταῦθα και πωλῶνται εις συγκαταβατικὰς τι- μάς.

Οι έπιθυμούντες άπευθυνθήτωσαν εις τὸ εν Λάρνακι πρακτορείον της έ- ταιρείας Prince Line.

Παρακαλῶνται πάντες οι όφειλον-

έκείνος, ὅστις ήτο τὸ άντικείμενον των στρατη- γηματων της αστυνομίας εισίδουσαν την ὀ- δὸν εκ του άντιθέτου άκρου και άρου ήρύνθησε τοὺς τοίχους και τὸ κοίλωμα άνερχήθη μετ' εύκνησίας αἰλούρου επί του τοίχου του κήπου του Μανουῆ και ίτίδη εις παραμόνευσιν. Η- το της νυκτός ή δικάτη ήρα.

III.

Μικρὸν πρό των δυσμῶν του ήλιου ή Στίλλα διατελούσα εν ψυχικῇ ταραχῇ και υπό προσι- σθησῶσι τινος δυστυχῆματος καταληγμένη πε- ριπέται κατὰ μένας μεταξύ των ὀρειστικῶν του κήπου αναπολεύσα την περιενηθείσαν αυτῇ ένδύπωσην εκ της πρός την Δικατερίην συν- διαλίξεως της. Ητο ή ώρα εκείνη, καθ' ήν ο ήλιος περιβαλλόμενος υπό έκτεταμένης σειρῆς νεφῶν άναλαμπόντων εκ των μαγικῶν αὐτῶν άκτινῶν κατέδου μεγαλοπρεπῶς, ὅπως φεῖται τὸ έτερον ήμισφαίριον, ενῶ εις τὸ άντίθετον μέρος του ὄριζοντος. διατρεῖτο εἰς τὸ καυ- νόν και διαυγῆς χρομα του οὐρανοῦ, ὅπου κα- θέσταται μάλλον γλυκὸ κατὰ τὰς φθινωπω- νὰς ήμεις εν ταῖς μεσημεριναῖς χάραις. Δύο μόνον ὄρει έχώριζον την νεκρὴν κόρην της στιγμῆς εκείνης, ήν τόνον άνοπυμένως περι- μενε! — «Τὸ ὄνομά του!... διατί επί τούτου- τον χρένον να μοι τὸ κρῶν, ήλιγε καθ' έσπερῆ, διαρωποθεῖσα τίλοι εκ των λόγων της φίλης της. Πρέπει να τὸ μάθω άνω της ελαχίστης άναβολῆς.» Καί μολεταῦτα έφοδεῖτο να μάθῃ τὸ μυστηριώδες ὄνομα του έσπερῆ της

τίς μοι και οι εν Λάρνακι και οι εν τοῖς χωρίοις να μοι εμβάσωσι μέχρι της 1)13 9θρίου 1892 τὰ ὀφειλόμενα, καθότι άλλως θέλω άναγκασθῆ να ζη- τήσω ταῦτα δια της νομίμου ὁδοῦ.

Επειδή δε παρά διαφόροις χρεώ- σταις μου εν τοῖς χωρίοις εύρίσκονται χρεωστικὰ γραμμάτια φέροντα την πρώτην μου υπογραφήν «Αρ Πέτρι- ὄης» φέρω εις γνώσιν αυτων ότι από του 1890 υπογράφουμι «Αρ. Η. Καλ- λογύρης».

Εν Λάρνακι τη 21)2 9θρίου 93.

ΧΡ. Π. ΚΑΛΛΟΓΥΡΗΣ.

ΝΕΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ

Εν τῇ κατὰ την ὁδόν «Ήξερῶδ» οίκια της Κας Αύγούστας Κ. Χαρα- λαμπίδου ήρσίγη νέον ξενοδοχείον ὑ- πό την διεύθυνσιν της ιδιοκτητήρας, ένθα οι προσερχόμενοι δύνανται να εύ- ρίσκωσι δωμάτια ὑπνοῦ λίαν εύρύχω- ρα και εύάερα. Τὸ ξενοδοχείον τούτο θα διακρινῆ άκρα καθαριότης και εκ- τακτος περιποίησις, διὸ οι πελάται έστῶσαν βέβαιοι, ότι θά μένωσι καθ' ὅλα εύχαριστημένοι.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Η ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ

Εν τῷ τυπογραφείῳ ήμῶν γίεται πάσα τυπογραφικῆ εργασία μετὰ πά- σης της δυνατῆς φιλοκαλίας εις τιμὰς λίαν συγκαταβατικὰς, εἰς: έτι- κέτ ται καπνευθ, ένοικιαστῆρια, χρε- ωστικὰ γραμμάτια, ναυλοσυμφωνη- τικῶ, δηλωτικὰ Τελωνείου, διπλότυ- πα, φορτωτικὰ κλπ.

IV.

Μετ' ὀλίγης στιγμῆς απήλθε πρός αναζή- τησιν του πάππου της μετ' οὐ συνδιελθούσα έ- πι διαφόρων άντικειμένων, άπερ έγνωρίζεν ότι εύηρέστου αυτῷ, κατέδη και πάλιν εις τον κήπον, ὅπου άρου ὄθησε τοὺς δύο ὑπερμεγέθεις μογλοῦς, εἰτινες εκράτουν κλειστῇ την ὄραν αὐτοῦ, ήρῆτο περιπατοῦσα άνοπυμένως άνα- μένουσα την ὄραν της συνεντεύξεως. Η νύξ ήτο πλήρης θελητῶν εν τῇ μεγαλόπρεπῇ αυ- τῇ γαλήνῃ, ή αύρα ένεπεί ελαφρῶς ὡς ή θω- πυστικῆ της κόρης πνευ διὰ μέσον των άκινή- των των δένδρων φύλλων, ο οὐρανός έλαμπεν εξ άπειρηθῶν φαινῶν αστέρων, ή δέ σιλή- νη μάλις άντηρῆντο εις τον ὄριζοντα. Έκεκρά- τει μυστηριώδης σιγή, και ὀλίχιςτος θόρυβος ήδύνατο να καταστῆ έπαισθητός.

Πέντε μόνον λεπτά παρελθον και εύρεστος των στρογγύων της θύρας τριῶς έπαῆς τὰ ὄτα της Στίλλας. Νεανίας τις, ὃν ή καρδιά αυ- τῆς παρευθῆς άνεγνωρίσεν έρᾶν επί του κατω- γλιου. Διηθούθησαν πρός άλλήλους και ὀ νή- λια ήτοιμῆζατο να μισθῆ εις-εκ-άνοικτις άγκά- λας της κόρης, ὅτε άθροῦς τις έπαισε αἰφνι- δως εν τῷ μέσῳ αυτων ὡς βολή, μάχαιραν κρατῶν εις την χείρα.

Η νεανίς εἶδενε κραυγῇ τρέμου εἶν' ὡς ὀφείθη τὸ φονεῖον ὄργανον εναντίον του έρα- στοῦ της. Άλλά πριν ή ή κακούργος χείρ έπι- φέρῃ τὸ τραῦμα, άκτις σιλήνης έφώπησε τὸ πρόσωπον του νεανίου, ὃ εἶ εὐλόγητος άναγνῶν

ΡΟΔΗΛΑΤΑ "RALEIGH"

Πλέον των 2,300 βραβείων έκερ- δήθησαν επί των «RALEIGH», διαρ- κοῦτος του έτους 1892, εν Εὐρώπῃ Ἀσία, Ἀφρικῇ, Ἀμερικῇ και Αὐστρα- λία. Διακρίνονται δε επί στερεότητι ταχύτητι και κομψότητι.

Οκ. Α. Α. Zimmerman N. Y. A. C ὁ άριστος των ποδηλατητῶν της ὕψῃ Λίῳ, άναβαίνει πάντοτε επί των πο- δηλάτων

"RALEIGH"

Δια πλειοτέρας πληροφορίας άπευ- θυντέον τῷ μόνῳ εν Κύπρῳ πράκτορ κ. ΙΑΚΩΒΩ Δ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ εις Λάρνακα.

ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΑΙ ταινίαι και γραμ- μα-όστημα μεταχειρισμένα εν τῷ γρα- φείῳ του «Νέου Έθους.»

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΥΠΡΟΥ ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΥΠΟ

Γ. Μ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ. ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ.

Πωλεῖται αντί 2 1)2 γρ. εν τῷ βιβλιοπωλείῳ του κ. Πολυδώρου Νι- κολαΐδου ένταῦθα, εύρίσκειται δε κα- εν τοῖς βιβλιοπωλείοις των κ.κ. Δ. Πε- τριδου και Ε. Μιχαηλίδου εν Λευ- κωσία.

Υπεύθυνος

ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ. ΛΑΡΝΑΚΟΣ.

Σί τ ο ς, πρός γρ. 22 τὸ κοιλόν. Κ ρ ε θ η, πρός γρ. 11 1)2. Ο ρ ο β ο ς εντόπιος, πρός γρ. 24—25. Σ η σ ἰ μ ε ι α, πρός γρ. 2 και 30 παρ. την. Σ τ α ρ ῖ ς μ α ὐ ρ η πρός γρ. 1 1)1 ή εκά. Σ τ α ρ ῖ ς β ρ α σ τ η πρός 35 παρ. ή εκά. δάκν. Βιμηδικόσπορος προς γρ. 1 και 30 παρ. την λίτραν. Β α μ θ α κ ι α, πρός γρ. 17 1)2—18. Β ρ ὡ μ η, πρός 12 1)2 τὸ κοιλόν. Μ α λ λ ι α άκίθρατα λευκὰ 17 την λίτραν, και 15 τὰ κόκκινα. Έλακίον, εξωτερικού προς γρ. 21 την λίτραν. Έ λ α ι ο ν εντόπιον, προς 22 1)2. Ζ ά χ α ρ ῖ ς, προς γρ. 400—200 τόν. σάκκον. Κ α φ ῶ ς, προς γρ. 20—21 την ὀκάν γονδρ. Ο ρ ὖ ς ι ο ν, προς γρ. 195 τόν σάκκον. Σ ά π ω ν, προς γρ. 6 1)2—7 την ὀκάν. Πιτρίλατον Κουκάσου προς γρ. 35—36. Μ ῆ λίτραν άγγλικῆς χρέτικ 192.